

[Skræppenborg-Nielsen.]

vesteringer ville eller kunne få en gavnlig og positiv virkning, det vil sige skabe nyt liv, skabe forhåbninger om en bedre fremtid de pågældende steder.

Med hensyn til spørgsmålet om den økonomiske politik i det hele taget er der med henvisning til det løbende statsbudget og det fremsatte finanslovsforslag peget på overskuddet på statsbudgettet, og det er specielt fra højre side i salen hævdet, at pengene ligger bedre i borgernes lommer.

Jeg føler heroverfor trang til at advare imod den, lad mig sige det sådan, lidt for populære misforståelse, at landets velfærd består af summen af de enkelte, individuelle borgeres personlige indtægter. Den består i lige så høj grad af summen af de goder, der gennem samfundet stilles til borgernes rådighed, og jeg vil kraftigt advare imod enhver beskæring her. Tidligere har det været sådan, at landets valutabalance var det væsentligste mål. For at gavne den har de vekslende regeringer skiftevis pålagt indirekte skatter, forhøjet renten, begrænset likviditeten, alt sammen til skade for beskæftigelsen. Arbejdsløshed har i høj grad været midlet i den økonomiske politik. Det må nu stilles som et ufravigeligt krav, at den fulde beskæftigelse opretholdes, at beskæftigelsen ikke længere bliver midlet, men målet for den økonomiske politik. En skattepolitik, der ud fra billige slagord om folks penge og folks lommer udsætter det danske samfund for at komme i en sådan situation, at man igen må gribe til rentestigning, kreditstramning og derved beskæftigelsesbegrænsning, vil socialistisk folkeparti ikke være med til. Den kapacitetsudvikling, som vi da heldigvis er vidne til, og som giver det danske erhvervsliv mulighed for en større og større produktion, skal ikke omsættes i skattelettelsesforslag, som først og fremmest vil blive til gavn for de store skatteydere, men næsten ikke til gavn for dem med de ganske små indtægter.

En bygge- og boligpolitik, der vil billiggøre huslejen og skaffe husrum til de mange boligløse, bør ikke opgives til fordel for en skattelettelse til samme pris.

En forbedring af det tilbageblevne danske undervisningssystem er ulige mere værd for befolkningen end en sænkning af skat-

terne. Og en forbedring af hospitalsvæsenet er også en væsentligere velstandsstigning end skattelettelser.

Den højtærede statsminister har i går erklæret, at regeringen i samarbejde med nationalbanken vil sørge for udvidelse af likviditeten, såfremt beskæftigelsen gik ned. Det bedste middel til at nå en sådan likviditetsudvidelse vil efter vor opfattelse være at formå nationalbanken til obligationskøb eller at lade den højtærede finansminister bruge de 300 mill. kr. til opkøb af obligationer, som den højtærede finansminister for længst har fået bemyndigelse til; men så vidt jeg forstår, har den højtærede finansminister endnu ikke gjort brug af denne bemyndigelse. På denne måde vil likviditetsforøgelsen kunne forbindes med kursstigning for obligationer og dermed medvirke til rentefald, som må følges op af en faldende diskonto. I denne forbindelse må vi ikke glemme, at den danske diskonto har noget nær europæisk rekord, og at den effektive forrentning her i landet er højere end i de fleste andre lande, Danmark kan sammenlignes med.

Til sidst vil jeg gerne have lov til at spørge den højtærede finansminister om, hvorvidt tidspunktet nu ikke snart er inde til at frigøre og indløse de sparebeviser, der blev udstedt for nogle år siden — jeg tror, det var i 1955 — idet jeg for mit vedkommende finder, at det budgetterede overskud på statsregnskabet giver anledning til, at en sådan indløsning inden længe finder sted.

Rimstad: Det kommer næppe som nogen overraskelse, at jeg på mit partis vegne må meddele, at vi ikke kan stemme for det foreliggende forslag til finanslov for finansåret 1961-62 i den skikkelse, hvori det fremtræder.

Der er for os flere grunde til denne beslutning, hvoraf to er særlig afgørende, nemlig lovforslagets budgetoverskud på 978 mill. kr. — dette overskud er efter vor opfattelse helt urimelig højt — og endvidere statens andel i udgifterne til folkepensionen på 1 024 mill. kr., et beløb, som ligeledes efter vor opfattelse er ganske uforsvarligt, så længe man ikke grundigt har undersøgt spørgsmålet om en folkepension på forsikringsbasis.